

A mi jogaink a ti biztonságotok

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA • 2003. DECEMBER

“Kellemes ünnepeket...”

Egy szakszervezeti jogász gondolatai A munkavállalók mindenhol kiszolgáltatottak

Majdnem egy éve ismertem már dr. Tordai Gábort anélkül, hogy két szót váltottam volna vele. Tudtam, hogy az FRSZ jogsegélyszolgálatát erősíti, csak azt nem tudtam elképzelni, hogyan. Csendesen jött-ment a Király utcai épület negyedik és ötödik emelete között, senkivel nem láttam beszélgetni. Az országos választmány legutóbbi ülésén hallottam először megszólalni, megdöbbentő dolgokat mondott az etikai eljárásokról. Kértem, hogy írjon róla, egyben elkértem egyik ügyének anyagát. Meglepően kellemes volt vele szót váltani. Aztán amikor elolvastam ügyének aktáját, azt mondtam: ez igen, így kell dolgozni egy védőnek.

– Az alaptermészeted ez a visszahúzódság?

– Azt hiszem, igen, legalábbis ami a kezdeti időszakokat illeti. Amíg nem ismerek meg egy közösséget, addig inkább csak figyelek, hallgatok. Ráadásul ez a közeg merően új volt számomra, hiszen megszoktam egy erősen hierarchikus szervezetet, ahol nem érvényesült a demokrácia.

– Jogász vagy, ha valakinek a problémáját meg akarod hallgatni, mindenekelőtt bizalmat kell benne keltened.

– Ez természetesen így van, de ha már valaki eljön hozzánk, felhív minket, akkor ez már az utolsó szalmaszála, hiszen ez azt jelenti, hogy egyedül nem tudott semmit elérni. Úgyhogy ilyenkor már szinte csak bennünk van bizalma, s könnyebben meg is nyílik. Örül neki, hogy a felhalmozódott feszültségét kiadhatja, s bízhat azok sikeres megoldásában. Másrészt nekem is könnyebb helyzetem van, hiszen én vagyok a vendéglátó, s mint a sportban a hazai pályán játszó, előnyt élvez.

– Amíg nem olvastam el egy ügyed anyagát, tartottam attól, hogy nem tudod majd ellátni, azt a feladatot, amit a szakszervezetnél egy jogásznak kell. Azóta már viszont több helyről is hallottam, hogy kedvezően alakult a vélemény rólad azokban a megyékben, ahol jártál.

– Igen, én is így érzem, s a visszajelzések hozzám is eljutottak. Szerencsére ahol már megfordultam, megismertek, és egyre többször hívnak vissza. Azok az elismerések esnek azonban különösen jól, melyek a másik oldalról jönnek. Volt rá példa, hogy az állományilletékes parancsnok maga kérte, mivel FRSZ-tagról van szó, hogy amennyiben szükséges lesz, képviseljem majd őt is. Azt hiszem, most már a legfontosabb feladatom, hogy minél több megyébe eljussak, s megismertessem magam.

– Akkor ismerkedjünk! A BRFK-ról pályázat útján kerültél ide, mikor?

– Tavaly szeptember 1-jén. A BRFK-n kezdetben a Jogi Osztályon dolgoztam, ahol elsődlegesen a munkaügyi perekben és polgári jogi ügyekben a munkáltató perképviselőt láttam el, vagyis az ellenkező oldalon ültem a tárgyalóteremben, mint most. Később a Koordinációs és Panaszügyi Osztályon a jogszabályok és a belső normák koordinációját és véleményezését végeztem. Ez egy nagyon statikus munkakör volt, kevés mozgással, kevés lehetőséggel a saját vélemény kifejtésre. S itt az a közeg sem tetszett amiben mozogtam.

– Rendőrként kerültél a BRFK-ra?

– Nem, polgári főiskolát végeztem, és azt a bizonyos átképzőt. Akkor már negyedéves voltam a jogi egyetemén. Nyomoztam, vizsgáltam, de nem

éreztem igazán magaménak azt a munkát.

– Nem ragadott meg a rendőri munka?

– Nem vagyok igazán ellenőrző jellem, nem az a célom, hogy valaki ellen bizonyítékokat gyűjtsék, sokkal jobban szeretem inkább a védői munkát, mondjuk egy-egy fegyelmi vagy etikai ügyben. Persze ez bízosan összefügg azzal is, hogy míg egyik oldalon egy személytelen szervezet áll, addig a másikon hús-vér ember, akinek az illetménye, az élete s végeredményben a saját és családjának sorsa függ az ügy kimenetelétől.

– És miért pont a rendőröket akarod védeni?

– A BRFK-n nagyon sok barátra tettem szert. Már a jogi osztályon is sokszor kerültem olyan helyzetbe, hogy a perben egy közeli ismerősöm volt a felperes, s én az ellenérdekű felet képviseltem. S volt persze példa olyanra is, hogy az erkölcsi érzékem is inkább neki adott igazat.

– Ez valami tudathasadásos állapothoz vezet.

– Szerencsére a bíróságon el lehet határozni a jogot és az erkölcsöt. A feladatot el lehet, el kell tudni látni akkor is, ha nem értek vele egyet. A jogász ugyanis nem azt képviseli, akinek igaza van, hanem azt, aki őt meghatalmazza.

(folytatás a 14. oldalon)

Békés ünnepeket, gazdagabb új évet kívánok!

Nem kérünk alamizsnát

Reményekkel, csalódásokkal, sikerekkel, kudarcokkal, kemény kiállással, tehetetlen hosszú várakozással telt el ez az év. Talán így is van ez rendjén egy szakszervezet életében, különösen akkor, ha új vezetőség vette át az irányítását, ha új szervezeti formában kezdett dolgozni, ha keresi az utat, amelyen közelebb jut megbízói által meghatározott célokhoz. Egy év telt el az FRSZ VI. kongresszusa óta. Szinte észrevétlenül repültek a hónapok. A folyamatos munkában összeolvadtak az ünnepek és a hétköznapiak.

– *Mint az FRSZ főtitkára milyennek értékeled a mögöttünk lévő hónapokat?* – kérdeztem Pongó Gézát.

– Majdnem egy éve már, hogy megválasztottak főtitkárnak, nagyon hosszú esztendő volt, mégis gyorsan elrepült. Sok munkát követelt, aminek eredete régebbre nyúlik vissza. 1999-ben ünnepelte az FRSZ 10 éves fennállását, a CESP akkori főtitkára egy képet hozott ajándékba, ami ma is ott lóg az irodánk falán. A képen lévő két pálcikaember az mondja nekünk, hogy minden ember egyenlő. Azt hiszem tevékenységünk alapeszméjét adja ez, és ez lehet a végső cél is: minden ember, minden rendőr, közalkalmazott, minden munkavállaló egyelő esélyekkel, azonos feltételekkel, jogokkal élhesse az életét. Ezt tartottam szem előtt munkám kezdete óta.

– *Értsem ezt úgy, hogy a folyamatosságot akarod megőrizni még akkor is, ha egy teljesen új szervezeti formát építettek is fel?*

– Először a szervezetet kellett

áttekinteni, kicsit megreformálni, új módszereket vinni a vezetésbe, természetesen úgy, hogy azokat az alapeszméket megőrizzük, amelyek elődeinket vezérelték. Nagyon örülök annak, hogy létrejött a régiós rendszer, amelynek előkészítésében magam is részt vettem. Elsősorban a területi munkára helyeztem a hangsúlyt, nem a központi apparátus erősítésére. Természetesen a taglétszám növekedésével megnöttek a központi feladatok is, ezért az iroda létszámát is növelni kell. Nagyon kevesen dolgozunk az irodán ahhoz képest, ahány kolléga ügyeit kell intézni.

– *Mondhatjuk, hogy az év legnagyobb eredménye a régiós rendszer megalakítása, működésének elindítása?*

– És az, hogy már működik is. Talán egy kivételével minden régió küldötttervezetletén részt vettem, igyekeztem érzékeltetni, hogy mennyire fontos ennek az új rendszernek mielőbbi életre keltése. Már a helyi vezetők

választása is az eddigiektől eltérően történt. Nem a főtitkár mondta meg, hogy kikkel szeretne együtt dolgozni, és a kongresszus szavazta meg, hanem a régiók döntötték el, kik legyenek a vezetőik, kik képviseljék a tagságot. Persze ennek a demokratikus választásnak előnyei mellett hátrányai is vannak. Nem válogathatom meg, kikkel dolgozom együtt, azokkal a régióelnökökkel kell a lehető legjobb eredményt elérni, akiket a régiókban, illetve a tagozatokban megválasztottak. Az ügyvivő testület a régióelnökökből és a tagozattitkárokból tevődik össze. A nyolc régióknak már hat elnöke függetlenül látja el a tisztségét, és csak kettő társadalmi munkában. Szeretném, ha jövőre a hetedik régióelnök is függetlenül lehetne, a nyolcadik, Gombos Józsi továbbra is társadalmi munkában szeretne tevékenykedni. Meggyőződésem, hogy sokkal hatékonyabban lehet ezt a munkát főállásban végezni, mint a szakmai feladatok mellett. Természetesen nem szabad elsielni

ezeket a függetlenítéseket, felelősséggel tartozom a kollégákért, hiszen nincs annál rosszabb, mint ha valakinek vissza kell vonni a függetlenítését a taglétszám esetleges csökkenése miatt. Ezért hívtam fel az országos választmány figyelmét is a taglétszám növelésére, annak arányában kapunk munkaidő-kedvezményt, ami lehetőséget ad a függetlenítésre.

– *Mennyivel növekedett az idén az FRSZ létszáma?*

– Egy év alatt ezerrel nőtt a taglétszámunk, amit, azt hiszem, szép eredménynek tekinthetünk. Természetesen a létszám változó. Volt, amikor 8300 tagot számoltunk, de átlagnak a nyolcezeret tekinthetjük. Beszelnék a szövetségi kapcsolatainkról, amelyeket ugyancsak nagyon fontosnak tartok. Azt hiszem, még Európában is egyedülálló volt, hogy a fegyveres és rendvédelmi szakszervezetek közösen léptek fel egy cél elérése érdekében. Korábban is működött a Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége, de arra nem volt példa, hogy a hozzá tartozó szervezetek ilyen egységesen lépjenek fel, mint az idén az illetményemelésért.

– *A bérharcot a kongresszus határozta meg az FRSZ számára. A bértárgyalások nem vezettek eredményre. Az FRSZ és még két másik szakszervezet nem írta alá a megállapodást, hanem a FRDÉSZ tagszervezeteivel közösen új megállapodást kötött a kormánnyal. Gyakorlatilag ez úgy tűnhet, hogy az FRSZ átruházta a bérharcot.*

– Részben igaz, de mint a szövetség tagszervezete bármilyen megmozdulásban részt veszünk. Ez inkább közös fellépést jelent, mint átruházást. Önállóan mint FRSZ nem tudtunk tovább lépni, a Belügyminisztériummal nem tudtunk megállapodni, ez az egy

út maradt arra, hogy a kormányzattal köthessünk egyezséget. Az más kérdés, hogy bár a megállapodás megszületett, nem vezetett eredményre. Nem ránk nézve szégyen ez, hanem a kormányzatra, melynek nem sikerült olyan bérpolitikát folytatni, amely elfogadható lenne a hivatásos állományok és a közalkalmazottaknak.

– *Június 11-én kötöttetek egy megállapodást, aminek az 1. pontja lényegében azt mondja, hogy a kormány az év végéig kompenzálja a hivatásosok számára a reálbércsökkenést. November vége van...*

– Azt a követelésünket, hogy ne szenvedjen az állomány reálbércsökkenést, a kormány a saját számításai szerint teljesítette. Összességében még 0,5 százalékos reálbér-növekedést is kimutattak. A számokkal lehet játszani. A rendőrségen bevezették a helyi pótlékot, amivel mi egyetértünk, de nem úgy, hogy az más kárára váljon, megkülönböztesse az embert az embertől, sőt szervezeteket szervezetektől. A központi és a területi szervek hivatásos állománya egy fillér bérfelzárkózást nem kapott, most ad a Belügyminisztérium valamennyit abból az 500 millióból, amit már márciusban ígért, de ez nem fedezi a reálbércsökkenést. 2 milliárd 370 millió forintba lenne szükség a területi és központi szervek hivatásos állományának reálbércsökkenése kompenzálására, ehelyett maximum 300 milliót kapunk. A számokból is látszik, hogy mennyire komolytalan ez az ajánlat, ezt nem lehet elfogadni. Más számok azt mutatják, hogy a hivatásos állomány 43,9 százaléka reálbércsökkenésre számíthat az idén, 56,1 százaléka az, akinek nincs reálbércsökkenése a kormány számítása szerint.

– *Nem érzed ezt a szak-*

szervezetek kudarcának?

– Az FRSZ kudarcának nem érzem, mert mi mindent megtettünk az állomány érdekében. Úgy érzem, jól éltünk a rendelkezésünkre álló eszközökkel. Nekünk nincsen sztrájkjogunk, esetleg demonstrálhatunk, figyelemfelkeltő akciókat szervezhettünk, sajtóban fordulhatunk a nyilvánosság felé, tárgyalásokat kezdeményezhetünk és folytathatunk. Nem minket minősít az, hogy ilyen helyzet alakult ki, és nem sikerült megállapodni. Javasoltuk a rendfokozati szorzó emelését, ezáltal minden hivatásos kolléga részesült volna béremelésben, még akkor is, ha a köztisztviselői alapot nem emelik az idén. A kormány és a belügyminisztérium sem a rendfokozati szorzót, sem a köztisztviselői alapot nem emelte. Így kialakult az a helyzet, hogy az állomány nagy része egy fillért sem kapott. Ha ehhez hozzászámítjuk a közalkalmazottakat, az állomány több mint fele, körülbelül 60 százaléka reálbércsökkenést szenvedett. Ez ellen tiltakoznunk kell.

– *Tegnap tájékoztatta az országos választmányt az FRDÉSZ elnöke a kormány javaslatáról. Ezt vagy elfogadja az FRDÉSZ, vagy nem. Mi az FRSZ álláspontja?*

– Én azt hiszem, nem szabad elfogadni, nem szabad ilyen kompromisszumokat kötni. Ha közelítenének egymáshoz a követelmények és ajánlatok, akkor lehetne tárgyalni. Így, ebben a formában azonban nem lehet elfogadni, mert ez nem kompenzálás, hanem alamizsna a kollégák számára.

– *Körülbelül 30 ezer forintot jelentene...*

– Jelent is, mert ezt megkapják a kollégák. Információink szerint jövőre is befagyasztják az illetményalapot. Ezáltal a területi és a központi szervek állománya

jövőre sem kapna beralapba számító bérfejlesztést. Az, hogy két évig ne legyen a rendőröknek bérfejlesztése, teljeséggel elfogadhatatlan.

– *További demonstrációkra számíthatunk?*

– Nem tudom, mi lesz a következő lépés, azt a FRDÉSZ küldöttértekezletén beszéljük meg. Az biztos, hogy a héten az FRDÉSZ és a kormány közös sajtótájékoztatót tart, ezen jelentjük be, hogy nem tudunk megállapodni. Az azt követő lépésekről pedig az FRDÉSZ elnökségi ülésén döntünk.

– *Nem számíthatunk valami segítségre a rendőrszakszervezetek nemzetközi szövetségétől?*

– Azt hiszem, jó döntés volt, hogy beléptünk annak idején a CESP-be, a Rendőrszakszervezetek Európa Tanácsába. Azt hiszem, elődeink nem tudhatták, hogy 2004. május 1-én belépünk az Európai Unióba, amivel ez a szövetség még nagyobb jelentőséget kap, mint eddig, közvetlenebb információáramlást, közös fellépést tesz lehetővé. Az Európa Tanács szociális bizottságában részt vesz nemzetközi szervezet végrehajtó bizottsága, olyan információkkal tudunk majd szolgálni, amelyet más fórumon nem kaphat meg. Természetesen a kormányzat is szolgáltat az Európa Tanácsnak információkat, de nem biztos, hogy ezek egyeznek.

– *A levélgyűjtési akció idején kaptunk a CESP főtitkárától támogató levelet.*

– A főtitkártól, az elnöktől, sőt

tagszervezetektől is kaptunk leveleket. A CESP májusban tartott végrehajtó bizottsági ülésén a zárónyilatkozat mellékletében 18 ország nevében rögzítette, hogy egyetért az FRSZ törekvéseivel, azzal, hogy ne érje reálbércsökkenés a rendőröket, és kérte a magyar kormányt, hogy oldja meg ezt a problémát a rendőrségi munkavállalók érdekében.

– *Reagált erre a kormány?*

– Nem, egy levelet sem küldött sem nekünk, sem a nemzetközi szervezetnek.

– *A létszámleépítést is "elfelejtették" megtárgyalni a szakszervezetekkel.*

– Kormánydöntés volt, elhatározták, hogy a minisztériumokat, illetve háttérintézményeit le kell építeni. A szakszervezetek véleményét nem kérték, csak a végrehajtás során van lehetőségünk, hogy éljünk a törvény adta lehetőségekkel. Azt hiszem, hogy ez nagyon rossz, mert találhattunk volna olyan megoldást, ami nem sodort volna lehetetlen helyzetbe nyolcezer embert. Ugyanígy a bérfejlesztésnél is megkereshetők volna a mindkét fél számára elfogadható kompromisszumok. Belátjuk, hogy a kormány is nehéz helyzetben van, nem tekinthetünk el a nemzetgazdaság teljesítményétől, a béreknek ezzel szinkronban kell lenniük. De az elfogadhatatlan, hogy nem vették figyelembe azt a javaslatunkat, hogy egységesen minden munkavállaló részesüljön bizonyos kompenzációban, ami a hivatásos állományánál a rendfokozati szorzó emelése lehetett

volna. Erőből próbáltak egy olyan bérpolitikai intézkedést bevezetni, ami az állomány megosztásához vezetett.

– *A 2003. év utolsó lapszáma jelenik meg, nyakunkon vannak az ünnepek.*

– Szeretném megköszönni az FRSZ minden tisztségviselőjének a munkáját. Csak egymással, egymást támogatva tudunk eredményt elérni, minden tagnak, tisztségviselőnek be kell tenni a maga tégláját abba az építménybe, amelyen dolgozunk. Sajnos nem a mi kezünkben van a döntés, mi csak javaslatokat, észrevételeket tehetünk a kormányzati, ágazati döntésekhez. Ha ezeket figyelembe vennék, közelebb jutnánk céljainkhoz. Igaz, nem volt olyan időszak ebben az évben, amikor megrekedtek volna a tárgyalások, egyeztetések a rendőrség és a belügyminisztérium vezetőivel, vagy az érdekegyeztető fórumokon. Ha bérben nem is kisebb, de kisebb jelentőségű dolgokban, amire nem figyel ennyire oda az állomány, sikerült eredményt elérni, az olyan kérdésekben könnyű volt egyezségekre jutni, ami nem került jelentősebb költségbe.

– *Mit üzensz a kollégáknak?*

– Az FRSZ végsőig kiáll érdekükben. Nem alkuszunk meg a hátuk mögött. Az érdekérvényesítés minden eszközével élni fogunk, de ezt csak akkor tehetjük, ha érezzük, hogy a kollégák ezrei mögöttünk állnak. Békés ünnepeket, és gazdagabb új évet kívánok mindenkinek.

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR
SZAKSZERVEZET LAPJA
ISSN: 1419-9971

Alapító: FÁBIÁN ÁGOTA
Felelős kiadó: PONGÓ GÉZA főtitkár
Főszerkesztő: SZIRMAI MÁRIA

Cím: 1077 Budapest, Király u. 71., IV/404.

Telefon: 312-5486, Fax: 312-5495

BM-telefon: 14-593

BM-fax: 14-592

e-mail: frsz@matavnet.hu

Web-oldal: www.frsz.hu

Intranet cím: http://10.9.32.28.

Police Caritas Alapítvány
Titkársága

1388 Budapest, Pf.: 52

Adószám: 19701974-1-42

Tel.: 06-(1)-312-5486

BM: 03-1-14-593,

Számlaszám:

11705008-20434616

FRDÉSZ-küldöttgyűlés

2003. november 27–28-án Gárdonyban tartotta éves küldöttgyűlését az FRDÉSZ. A beszámoló, a zárszámadás, valamint a költségvetés elfogadása mellett két fontos kérdésben kellett hogy döntsön: az egyik a hivatásos állomány ez évi tervezett bérkompenzációjával, a másik a közalkalmazottak, köztisztviselők és hivatásos állományúak a 2004. évre vonatkozó bérfeljesztésével kapcsolatos állásfoglalás kialakítása volt. Az éjszakába nyúló kemény, de konstruktív vita eredményeképp az FRDÉSZ és a kormány közös nyilatkozatot fogadott el a hivatásos állomány 2003. évi bérkompenzációjáról. A 2004. évi illetményfejlesztéssel kapcsolatban az FRDÉSZ határozott arról, hogy – bár a törvényi tiltás miatt aktívan nem vehet részt sztrájk szervezésében – minden rendelkezésre álló törvényes eszközzel támogatja az Egységes Közszolgálat Sztrájkbizottság munká-

ját, melynek követelése, hogy a kormány által jövőre tervezett illetményfejlesztések garantáltak, közalkalmazottaknál a tábla emelésével, hivatásosoknál illetményalap-emeléssel kerüljön végrehajtásra.

Kónya Péter, az FRDÉSZ elnöke

beszámolójában értékelte a szövetségnek az előző küldöttgyűlés óta eltelt időszakban végzett munkáját:

Szövetségünk az elmúlt időszakban is legfontosabb feladatának tekintette, hogy az FRDÉSZ bekerüljön az országos érdekegyeztetés rendszerébe, valamint, hogy elősegítse a fegyveres és rendvédelmi szféra hivatásos és közalkalmazotti állománya jövedelmepozícióinak javulását.

Kónya Péter az országos választmány ülésén tájékoztatta a jelenlévőket a bérhelyzetről

OKÉT Közös nyilatkozat 2003. november 21.

Közismert hogy az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács november 18-i ülésén nem született megállapodás a közsféra jövő évi béreiről. Abban bízunk, hogy a kormány az Országos Érdekegyeztető Tanácsban tanúsított kompromisszumkészségét a közsféra tárgyalásain is kinyilvánítja. Ebben a reményben adtuk beleegyezésünket a jövő évi minimálbérről és a versenyszféra bér ajánlásáról szóló OÉT-megállapodáshoz.

Sajnos várakozásaink nem igazolódtak. Mi az általunk javasolt 10%-os béremelés mértékéről készek lettünk volna elmozdulni és a kormány által javasolt 6%-os növekedésről tárgyalni azzal a feltétellel, hogy ez a bérnövekedés épüljön be a közsféra illetményrendszerébe, s ennek pénzügyi fedezetét a költségvetés célzott módon biztosítsa. Ebben a szférában ugyanis egyedül az illetményrendszerek adhatnak garanciát a béremelés mini-

mumára.

A kormány a javaslatot oly módon utasította el, hogy nem tett érdemleges ellenjavaslatot. Az önkormányzati oldal is fenntartásait hangoztatta, arra hivatkozva, hogy nem látja biztosítottak a pénzügyi fedezetet ehhez. A kormány miközben harsányan hangoztatta, hogy a költségvetés tartalmazza a szükséges forrásokat, az illetményrendszerekben történő érvényesítését azért nem tartotta lehetségesnek, mert ez létszámcsökkentést kényszeríthetne ki. A kormányzati érvelés finoman fogalmazva ellentmondásos, más megközelítésben valótlanyságon alapul.

A valóság az, hogy a jövő évi költségvetés nem tartalmaz elégséges fedezetet a közsféra béremelésére sem az önkormányzatok, sem az egészségügy, sem pedig a közsféra más területein. Erre a legtöbb területen csak jelentős létszám-

csökkentés útján kerülhet sor, amit a kormány hallgatólagosan kívánatosnak tart. A helyzetet súlyosbítja, hogy a működési költségekre fordítható források sem növekednek, sőt több helyen csökkennek, ami az ellátás zavaraihoz és elbocsátásokhoz vezethet.

A kialakult helyzet súlyos csalódást okoz számunkra. Megtépázza azt a bizalmat a kormány iránt, amit a száznapos program teljesítése teremtett, megkérdőjelezi a kormány szavahihetőségét az ígéreteket illetően.

A közalkalmazottak múlt évi jelentős béremelését messzemenő elismeréssel fogadtuk, s máig nem gondolkozunk másként erről. Ezt a lépést azonban mi az elmúlt évtizedben kialakult méltánytalan helyzet s a versenyszférához viszonyított elfogadhatatlan mértékű lemaradás kárpótlásaként fogtuk fel, s nem több évre szóló előlegként. Mi komolyan vettük a kormány ígéreteit. Azt, hogy az említett bérintézkedés csak az első lépés a bérfelzárkóztatás irányába. Nem gondoltuk, hogy a következő lépések azt jelentik, hogy 2003-ban nem történik legalább az inflációt kiegyenlítő bérnövekedés, s arra meg végképp nem számítottunk, hogy 2004-ben sem ad garanciát a kormány a közalkalmazottak minimális mértékű béremelésére, illetve két éven át változatlanul hagyja a köztisztviselői illetményalapot.

Azt is üdvözlöttük, hogy véget ér a szakszerűtlen, fűnyíró elvű létszámcsökkentés, s nem gondoltuk, hogy megkérdésünk nélkül történik több ezer embert érintő létszámintézkedés a központi igazgatásban, s csak utólag kerül sor egy kármentő jellegű megállapodásra.

Meglepetésként hatott az a kormányzati szándék, hogy az ez év decemberében esedékes tizenharmadik havi járandóságot egységesítési indokkal jövő januárban fizetnék ki. Ezt fellépésünk eredményeként visszavonták. Nem történt viszont egyeztetés és megállapodás arról, hogy a jövő évben nem lesz tizenharmadik havi fizetés, erre majd 2005 januárjában nulladik havi fizetés formájában kerül sor. A kormány megkérdésünk nélkül arról is döntött, hogy a jövőre keletkező megtakarítást különböző célokra fordítja. Vagyis a közsféra munkavállalóinak rovására finanszírozzák különböző, egyébként hasznos kiadások, mint például a városi közlekedés, az aktív táppénzkifizetés stb.

Azt is reméltük, hogy ebben az évben tető alá hozhatunk egy középtávú megállapodást a közszférát érintő ügyekben. Az erre irányuló munka már kezdeti szakaszában, nem a mi hibánkból, megtorpant.

A csak szemelvényyszerűen említett példák jelzik, hogy komoly hiányosságok vannak a szociális párbeszédben a közszférában. A kormány rendszeresen megsérti az OKÉT alapszabályát. A mai helyzet elfogadhatatlan számunkra, és nem felel meg az európai uniós elvárásoknak sem.

Erre példa az is, hogy a készülő közszolgálati törvény kormány elé terjesztett koncepcióját sem ismerhettük meg, mielőtt arról a kormány döntött. A döntés megtörtént, mi

azonban még ma sem tudjuk, mit tartalmaz.

Az Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács legutóbbi ülésén kértük a kormányt, vizsgálja felül a béremelésre vonatkozó álláspontját, s tegyen konstruktív javaslatokat a további tárgyalás, illetve egy korrekt kompromisszumon nyugvó megállapodás érdekében. Ez ideig választ sem kaptunk. Ez nyilvánvalóvá teszi számunkra, hogy az érdekegyeztetés normális rendjének keretében folytatható tárgyalás lehetőségei kimerültek. Ezért a következő napokban a közszolgálati szakszervezetek megalkítják az egységes országos közszolgálati sztrájkbizottságot, amire a rendszerváltás óta nem volt példa, s a hatályos sztrájktörvény értelmében ez a bizottság folytat tárgyalást a kormány kijelölt képviselőivel.

Egységes elhatározásra jutottunk abban is, hogy a jövő év május elsejéig az ország számos településén fórumokat szervezünk "A közintézmények és munkavállalóik helyzete és kilátásai az európai uniós csatlakozás kapujában. Az állam felelőssége a humán közszolgáltatások egyenlő esélyeken nyugvó biztosításában" címmel.

Felhívjuk a szakszervezetek regionális és helyi szervezeteit, tagjait, emeljék fel szavukat, lépjenek fel azzal a törekvéssel szemben, amely ismét maradékelven szándékozik finanszírozni a humán közszolgáltatásokat, veszélyeztetve a normális ellátás feltételeit az egészségügyben, a köz- és felsőoktatásban, a kulturális ellátásban, a közigazgatásban, a rendvédelemben és az igazságszolgáltatásban. Az adófizető állampolgárok joggal várják el, hogy színvonalas szolgáltatásokban részesüljenek, s adóforintjaik közcélokra fordítódjanak.

A közszolgálati szakszervezetek minden lehetőséget megragadnak annak érdekében, hogy együttműködésük a kormánnyal és a munkáltatókkal a kölcsönös érdekek egyeztetésén és kompromisszumán fejlődjenek, a közszolgáltatásokat nyújtók és igénybe vevők céljainak és elvárásainak teljesítése érdekében.

Felhívással fordulunk a kormánykoalíció és az ellenzék pártjaihoz, parlamenti frakcióihoz, tanúsítsanak kellő figyelmet a közintézmények működése iránt, s nagyfokú felelősségérzetet a humán közszolgáltatások feltételeinek biztosításáért, s ezt a jövő évi költségvetés elfogadása során szavazataikkal is juttassák kifejezésre.

dr. Vigh László sk.

Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSzt)

dr. Szabó Endre sk.

Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEf)

Kónya Péter sk.

Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Szövetsége (FRDÉSzt)

Kónya Gusztávné sk.

Magyar Szakszervezetek Országos Érdekvédelmi Szövetsége (MSZOSzt)

Közsféra Részszoűetsége

Kerpen Gábor sk.

Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája

Közös nyilatkozat

A Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók Érdekvédelmi Szövetsége és a Magyar Köztársaság Kormánya a szolgálati jogviszonyban állók életkörülményeinek javítása érdekében 2003. június 11-én megállapodást írt alá.

Ezen megállapodás megvalósulásával kapcsolatban a felek az alábbi állapotot kívánják rögzíteni.

Az FRDÉSZ részéről:

– A Kormány elvégezte a teljes körű felmérést határidőre. A kompenzáció mértékére vonatkozó kormányzati ajánlatot, mely a személyenként kimutatott reálbércsökkenés töredéke, az érdekvédelmi szövetség nem tudja elfogadni.

– A második pontban szereplő 2003. július 1-jétől esedékes 6, illetve 8%-os illetménykiegészítés maradéktalanul teljesítésre került. Az illetménykiegészítés 2004-re vállalt 10 és 15%-ra emelési szándékról a szövetség értesült.

– A megállapodás harmadik pontjában szereplő 2004-re vonatkozó szempontok alapján nem történt érdemi tárgyalás.

– A tűzoltók veszélyességi pótlékának 45%-ra történő emelési szándékról a szövetség értesült.

– A Kormány lakáshitel-garancia vállalása maradéktalanul teljesült.

– A munkaidő-csökkentéséről, valamint a hosszabb távú bérmegállapodásról a tárgyalások nem kezdődtek meg.

A Kormány részéről:

– Megállapítja, hogy az összességében – 4,6%-os inflációval számolva – átlag 0,5%-os reálbér növekedés miatt kompenzációs kötelezettsége a megállapodás alapján valójában nincs – vállalta, hogy azokon a területeken, ahol területi szinten reálbércsökkenés következik be, kész annak ellentételezésére, akkor is, ha annak hatására

összességében tovább növekszik 2003-ban a reálbér. A kormányzati oldal kinyilvánította, hogy a már korábbi kötelezettségvállalásokkal (551 millió forint) együtt 2073 millió forint költségigényű kompenzáció forrását a bérpolitikai céltartalékból, illetve a Magyar Honvédség esetében átcsoportosítással biztosítja az alábbiak szerint:

HM:	858 millió forint
BM:	500 millió forint
IM:	254 millió forint
MEH:	410 millió forint
PM:	51 millió forint

Minderről a kormányzati oldal kiegészítő megállapodástervezetet nyújtott át az FRDÉSZ-nek. Jelezte, hogy ennél a munkavállalói oldal számára kedvezőbb ajánlatot már nem tud adni.

Összegzés

1. Az FRDÉSZ és tagszervezetei annak ellenére, hogy a megállapodás 1. pontjában a reálbér-kompenzációra vonatkozó ajánlatot nem tudják elfogadni, ha a Kormány az ajánlatban foglalt és még ki nem fizetett összegeket biztosítja, és a 2003. december 20-ig folyósítandó egyösszegű kifizetés módjáról az ágazatokat 2003. december 5-ig, az érintett szakszervezetekkel megállapodásra kötelezi, akkor az FRDÉSZ és a Kormány között 2003. június 11-én létrejött megállapodás 1. pontjáról folytatott tárgyalásokat lezártnak tekintik.

2. A Felek közösen vállalják, hogy a továbbiakban a megállapodás többi pontjában rögzítetteknek megfelelően járnak el.

Budapest, 2003. november 28.

A Kormány nevében:	Az FRDÉSZ nevében:
Csizmár Gábor	Kónya Péter
államtitkár	elnök

Levél válasz nélkül

Az FRSZ főtítkára november 3-án levélben fordult Vadász János kormány megbízotthoz, amire a mai napig nem érkezett válasz.

FELJEGYZÉS

A kormány által elrendelt létszámcsökkentés BM-ben történő végrehajtásáról

2003. október 9-re a Belügyminisztérium BÉT-ülést hívott össze különböző témákban. A napirendek nem érintették az október 8-án meg-

tartott kormányülés létszámleépítéssel kapcsolatos döntését.

Az ülésen Pál Tibor politikai államtitkár a fenti témával kapcsolatban bejelentette: "nem arról kell itt vitatkoznunk, hogy a döntés jó vagy rossz, hanem azt végre kell hajtannunk". Felsorolta továbbá, hogy e

végrehajtás során milyen szempontokat kell érvényesíteni. Javasolta, hogy az egyeztetés rövid időn belül kezdődjön meg a létszámcsökkentésben érintett intézmények szakmai vezetői és a szakszervezetek között. Megemlítette, hogy a munkáltató elkészített egy táblázatot a leépítés konkrétumairól, azonban azt nem adják át a szakszervezeteknek, mert még "nagyon képlékeny állapotban van".

Ezt követően 2003. október 20-án került sor a fenti BÉT-ülésen elhangzottaknak megfelelően a létszám-

csökkentés végrehajtásával összefüggő intézkedési terv tervezetének szakmai egyeztetésére.

Az egyeztetésen a munkáltató részéről Zsinka András, Tollár Tibor valamint dr. Korbuly András vettek részt, annak ellenére, hogy az egyeztetés vezetőjeként a meghívóban Jenei Zoltán helyettes államtitkár volt feltüntetve. Rövid szóbeli tájékoztatást kaptunk arról, hogy az egyes belügyi intézményeknek hány személyt érintően, vagy hol, milyen százalékban lehetne a létszámleépítést végrehajtani. Az FRSZ kérte a 9 intézmény leépítendő összlétszámát, ide értve az üres létszámhelyek, a tanácsadói és a korengedményes nyugdíjra jogosultak, valamint a nyugdíj mellett foglalkoztatottakról szóló táblázat részletes kimunkálását, illetve ugyanezt lebontva az egyes intézményekre. Kértük továbbá a BM KGF Gépjárműjavító Műhely részvénytársasággá alapításával kapcsolatos gazdasági számításokat is. Véleményünk szerint ugyanis csak ez képezhetné a korrekt egyeztetés alapját. A táblázat mind a mai napig nem érkezett meg annak ellenére, hogy Zsinka András erre – egynapos határidővel – konkrét ígéretet tett.

Álláspontunk szerint a fent vázolt eljárás több ponton is aggályos:

1) Az október 20-án megtartott egyeztetés a munkáltató részéről csupán egyoldalú tájékoztató volt.

2) A létszámleépítéssel kapcsolatban nem kaptak írásos anyagot a szakszervezetek képviselői.

3) A leépített intézményeknél a Közalkalmazotti Tanácsokkal és a szakszervezetekkel szintén nem történt meg az egyeztetés.

4) Fentiekre figyelemmel megsértették a Munka tv. 94/B. paragrafusában, a Kjt. 38. paragrafusában foglaltakat,

5) valamint a BM és a szakszervezetek között 1999-ben megkötött megállapodást.

Megállapodás a KÉT-tel

2003. november 14-én Pál Tibor, a BM politikai államtitkára a kormányzati oldal és Fehér József a munkavállalói oldal részéről aláírták azt a megállapodást, amely a Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanácsban született meg a kormányzati létszámcsökkenés végrehajtásáról és a munkavállalók védelmében teendő intézkedésekről.

Megállapodás

Létrejött a Köztisztviselői Érdekegyeztető Tanácsban (továbbiakban: KÉT) a Kormányzati Oldal és a Munkavállalói Oldal (továbbiakban: Megállapodó Felek) között a 1106/2003. (X. 31.) Korm. határozatban kihirdetett kormányzati létszámcsökkentés végrehajtásáról.

1. A létszámcsökkentésben érintett közigazgatási szerv vezetője (továbbiakban: munkáltató) a szakszervezetek képviselőinek jelenlétében köteles tájékoztatni a munkavállalókat a várható intézkedésekről – ahol még nem történt meg –, valamint a jelen megállapodás tartalmáról.

2. A szakszervezeteket a munkáltató köteles írásban tájékoztatni a létszámcsökkentésben érintett dolgozók adatairól, azok hozzájárulásával (munkakör, szervezeti egység, illetmény, pótlékok, munkakör, esetleges tartós távollét oka, elérhetőségek stb.). A munkáltató egyéni beszélgetést folytat minden munkavállalóval, amelyen – a dolgozó kérésére – a szakszervezet képviselője részt vesz.

3. Az egyéni beszélgetés során a munkáltató tájékoztatja az érintett munkavállalót a személyére vonatkozó intézkedésekről és arról, hogy milyen lehetőséget tud kínálni más munkáltatónál történő további foglalkoztatására. A beszélgetés alapján a munkáltató elkészíti a munkavállaló más munkáltatóhoz történő áthelyezéséről szóló munkajogi okmányt. A munkavállaló legfeljebb a beszélgetést követő három napon belül a felajánlott másik beosztás, munkakör elfogadásáról

írásban nyilatkozik. Amennyiben ezt elmulasztja, úgy kell tekinteni, mint aki nem fogadja el a munkáltató ajánlatát.

Az egyéni beszélgetés lényegi tartalmáról – a munkavállaló kérésére – emlékeztető készül.

4. A Megállapodó Felek egyetértenek abban, hogy az 50 évnél idősebb nők, az 55 évnél idősebb férfiak – akik nyugellátásra nem jogosultak, vagy nem lesznek jogosultak a jogviszony megszűnését követően a végkielégítés alapjául szolgáló időn belül –, és a gyermeküket egyedül nevelők munkaviszonyát a munkáltatók csak szakmailag rendkívül indokolt esetben szüntessék meg.

5. Azon munkavállalók esetében, akik:

– a munkáltatónál felajánlott más beosztásban, munkakörben; vagy

– más munkáltatónál nem kívánnak munkát vállalni, a foglalkoztatási jogviszonyuk megszüntetéséről a munkajogi okmányt a munkáltató soron kívül elkészíti. A munkajogi okmányok egy példányát a munkavállaló részére át kell adni.

6. A Megállapodó Felek megállapodnak, hogy azoknál a munkavállalóknál, akiknek a foglalkoztatási jogviszonya megszűnik:

a) A hatályos munkajogi szabályok alapján (törvények, rendeletek, kollektív szerződés, belső szabályzatok) megállapítható járandóságokat a munkáltató biztosítja.

b) A Megállapodó Felek szükségesnek tartják, hogy a munkáltatók éljenek a Ktv. által biztosított jogosítványukkal: a dolgozó egyetértése esetén a Ktv.-ben alanyi jogon

járó 3 hónapos munkavégzés alóli felmentést egészítsék ki további 3 hónapos felmentéssel, a felmentési idő teljes időtartamáig.

c) Megállapodó Felek ajánlják a munkáltatók részére, hogy amennyiben a munkavállaló a munkáltatónál a foglalkoztatásával kapcsolatban MÁV menetkedvezményi juttatásban részesül, annak igazolására szolgáló igazolványt, illetve amennyiben helyi és/vagy helyközi bérlettel rendelkezik, azt a felmondási idő lejártáig biztosítsák a munkavállalónak.

d) A tanulmányi szerződéseket a foglalkoztatási jogviszonyuk megszűnésének napjával mondja fel, azzal a megkötéssel, hogy a munkáltatók minden, e jogviszonyból származó követelésről lemondanak.

e) A munkáltató a munkavállaló részére nyújtott munkáltatói, valamint az állami kezességvállalással biztosított köztisztviselői kölcsönöket, támogatásokat nem mondja fel, visszafizetésük futamidejét, összegét nem változtatja meg.

f) A szolgálati lakás bérleti jogviszonyát, ha a jogszabály vagy a bérleti szerződés másként nem rendelkezik, a munkavállalók folytathatják, vagy elhelyezésre tarthatnak igényt.

g) Az étkezési költségtérítés, ruházati költségtérítés folyósítására vonatkozóan a munkáltatónál e tárgyban hatályos munkajogi szabályok (törvények, rendeletek, kollektív szerződés, belső szabályzatok) az irányadók.

h) A munkáltató megvizsgálja azt, hogy esetleges átképzést követően van-e lehetőség az eredeti beosztásukban, munkakörükben nem alkalmazható munkavállalók más beosztásban, munkakörben történő továbbfoglalkoztatására.

i) A Kormányzati Oldal kötelezettséget vállal arra, hogy a létszámcsökkentés során keletkező költségmegtakarítás teljes összege felhasználásra az érintett közigazgatási szervnél marad.

7. A Megállapodó Felek egyetértenek abban, hogy a munkáltatók a létszámcsökkentésben érintett munkavállaló kérésére vizsgálják meg

a korengedményes nyugdíjazás lehetőségét. Amennyiben a Kormány ismételten napirendre veszi a korengedményes nyugdíjazásról szóló, 181/1996. (XII. 6.) Korm. rendelet módosítását, valamint összhangba hozását a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló egységes szerkezetű, 1997. évi LXXXI. törvénnyel, a végrehajtásról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelettel – elsősorban annak az előrehozott öregégi nyugdíjra vonatkozó szakaszaival –, az előterjesztés készítésekor a Kormányzati Oldal figyelembe veszi a Munkavállalói Oldal korengedményes életkorra vonatkozó javaslatait (nőknél 2003-ban 53. életév, 2004-ben 54. életév, férfiaknál 57. életév).

8. A Kormányzati Oldal biztosítja, hogy a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által – a létszámcsökkentéssel érintettek mielőbbi munkába állásának előmozdítására, helyzetük rendezésének elősegítésére – létrehozott szakmai munkacsoport munkájában a Munkavállalói Oldal képviselője teljes jogú tagként részt vehet. Az állami foglalkoztatási szolgálat adatbázisában szereplő üres – a létszámleépítésben érintettek iskolai végzettségének megfelelő – állásajánlatokat a szakszervezetek számára a megyei munkaügyi központok hozzáférhetővé teszik.

9. A Kormányzati Oldal vállalja, hogy a gyakorlati munka egységes végrehajtása érdekében

a) Módszertani anyagot állít össze, amelyet a munkáltatók és a Munkavállalói Oldal rendelkezésére bocsát, valamint megjelenteti a BM Közigazgatásszervezési és Közzolgálati Hivatal internetes honlapján.

b) Konzultációs lehetőségeket szervez a központi közigazgatási szervek humánpolitikai vezetői részére.

10. A Kormányzati Oldal az érdekképviseleti szervezetek tisztségviselőinek tájékoztatása érdekében vállalja, hogy igény szerint előadóról

gondoskodik.

11. A munkavállalók részéről felmerülő egyedi kérdések, felvetések gyors megválaszolása érdekében a Megállapodó Felek közösen ingyenes "közszolgálati forródrót"-ot működtetnek.

12. A Kormányzati Oldal vállalja, hogy a BM Közigazgatás-szervezési és Közzolgálati Hivatal internetes honlapján közzéteszi a közigazgatási szerveknél fellelhető üres álláshe-lyeket, pályázati kiírásokat, valamint személyes igény esetén az állást kereső köztisztviselők adatait.

13. A Megállapodó Felek vállalják, hogy ezen Megállapodásban foglaltakat magukra nézve kötelezőnek tartják, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy a végrehajtás a Kormány által is megalkotott és érvényesülő humánpolitikai elvek megvalósításával történjen. A Megállapodó Felek kijelentik, hogy jelen Megállapodás nem pótolja a más munkajogi jogszabályokban előírt egyeztetési eljárásokat, és nem érinti más hasonló tartalmú megállapodások hatályát.

14. A Munkavállalói Oldal kijelenti: fontosnak tartja, hogy a kormányzati létszámcsökkentés nyugodt légkörben hajtsák végre. Vállalja, hogy a Megállapodás szellemében az érdekképviseleti szervezetek információs csatornáin keresztül segíti a dolgozók tárgyszerű tájékoztatását, a tudomására jutó foglalkoztatási és átképzési lehetőségeket megismerteti a munkáltatókkal és az érintett munkavállalókkal.

15. A Kormány vállalja, hogy irányítási eszközeivel a jelen Megállapodásban foglaltakat a munkáltatókhoz eljuttatja, biztosítja és aláírás után a Magyar Közlönyben kihirdeti.

Z Á R A D É K

A létszámcsökkentéssel érintett munkavállalók újbóli munkába állásának gyors és hatékony elősegítésére is figyelemmel a Munkavállalói oldal felkéri a Kormányt, hogy a fővárosi, megyei munkaügyi központokra a létszámcsökkentés ne terjedjen ki.

Sokat dolgoznak a Bács-Kiskun megyei rendőrök

Különös helyzetben volt az országos választmány november 24–25–26-án Jakabszálláson tartott ülésének vendége, dr. Király Ferenc ezredes, Bács-Kiskun megye főkapitánya. Az előző napokban költözött Kecskemétre, mégis fontosnak tartotta, hogy szabadságát megszakítva eleget tegyen Krecsmarik Csilla választmányi elnök kérésének. Olyan megyét kellett bemutatnia, amelyet maga is csak az elmúlt hónapban kezdett megismerni. Ugy látszik, ennek ellenére jól felkészült Bács-Kiskunból, és nem kevésbé a főkapitányi feladatokra, hiszen derekasan viselte és válaszolta meg a jelenlévők kérdéseit

– Alig néhány nappal több mint egy hónapja vagyok ennek a megyének a főkapitánya – kezdte a bemutatkozást. – Hiteltelennek érezném, ha arra vállalkoznék, hogy bemutassam azt a megyét, amit csak most kezdek megismerni. Igyekszem ezt az ismerkedést a lehető legrövidebbre csökkenteni, de tudom, hogy nem megy máról holnapra.

Ez az ország legnagyobb megyéje. Pest és Borsod megye után létszámban és az előforduló bűncselekmények számában a harmadik. Rendkívül nagy területén hét kapitányság,

működik, átlagosan 180-as létszámmal, a legkisebb kapitányságon, Kunszentmiklóson hatvankét kolléga dolgozik, a legnagyobb pedig a 328 fős kecskeméti kapitányság. Több olyan szakmai vezetői, önkormányzati véleménnyel találkozhattam, amelyek örömmel könyvelték el, hogy hosszú idő után, az idén talán 20 ezer alatt lesznek az ismertté vált bűncselekmények. Ki-ki saját megyéje ismeretében visszaigazolhatja azt, amit magam is tapasztaltam: nagyon sokat dolgoznak a Bács megyei rendőrök. A rendkívül magas bűnügyi szám mellett

az eredményesség mutatóival is spiccen van a megye.

Megpróbálunk a miniszteri elvárásnak eleget tenni. Erősítsük meg a végeket, azokat a rendőrkapitányságokat, őrsöket, körzeti megbízotti csoportokat, ahol az események történnek. Ennek egyetlen útja van, a főkapitányság szervezetének áttekintése, és annak megállapítása, melyek azok a státusok, munkakörök, amelyek felszabadíthatók vagy átcsoportosíthatók az elsőfokú rendőri szervhez. Ehhez a technikai ellátottságot is kedvezően át kell alakítani. Tapasztaltam már máshol is, hogy épülnek gyönyörű kapitányságok, láttam a csongrádit, a dombóvárit, és itt van nekünk a kunszentmiklósi, nagyon gyönyörűek, nagyon nagyok, csak éppen kihasználatlanok. Ezt a pazarlást nem igazán tudom értékelni. Nem az én zsebem bánja, mégis sajnálom 50 milliót akkor, amikor évek óta nem üzemelő fogdáink vannak. Ezt a példát csak azért tartottam szükségesnek említeni, mert amikor arról beszélünk, hogy pazarlás folyik a rendőrségen, vagy nélkülözésre kényszerülünk, akkor ezt a kérdést komplexebben kellene nézni. Egy kicsit szervezettebben, jobban előkészítettebben kellene foglalkozni vele mindazoknak, akiknek ezekhez köze van.

Egyéni helyzetemről annyit mondanék, hogy 51 évesen kerültem ennek a megyének az élére. Előtte – megszakítással – 12 évig a kaposvári kapitányság vezetője voltam, közben öt évig gazdasági igazgatóként teljesítettem szolgálatot a Somogy megyei főkapitányságon. Első házasságomból két felnőtt lányom van, a másodikból egy 11 éves gyermekem. Családommal tegnapelőtt költöztem Kecskemétre, így most már nemcsak a munka, hanem a lakhelyem is ehhez a megyéhez köt.

Nehéz a tévedést elismertetni

Meg kell állapítani, hogy óvatos ember Bács-Kiskun megye új főkapitánya, hiszen mielőtt rázúdultak volna a kérdések, elnézést kért, ha esetleg nem tud valamelyikre válaszolni. De megígérte Király Ferenc, hogy írásban vagy telefonon szívesen választ ad minden tisztségviselőnek.

– *Milyen volt a kapcsolata az FRSZ-szel a korábbi munkahelyén, és itt hogyan képzei el?*

– Sem az FRSZ-szel sem a BRDSZ-szel nem voltak olyan problémáim, amelyek a munkáltatói oldalról nekem gondot jelentettek volna. Itt ül körülünkben Komáromi Zoltán, aki nemrégiben lett megyei elnök, és a kaposvári kapitányságon közrendvédelmi osztályvezetőként dolgozik, nem emlékszem rá, hogy a szakszervezet működésével bármi problémánk felmerült volna. Megmondom őszintén, általában nem én kerestem a kapcsolatot a szakszervezettel, hanem fordítva történt, de olyan sem fordult elő, hogy kihagytam valamiből a szakszervezetet. Nem akartam kirekesztő magatartást tanúsítani, és ezt ezután sem teszem, bár itt nagy az aránytalanság az FRSZ és a BRDSZ között. Ennek bizonyára az az oka, hogy Krecsmarik Csilla megyei elnök nemrég kezdte meg – más alapokon – a tevékenységét, várhatóan módosulni fog az, hogy a BRDSZ-nek 1100 körüli, az FRSZ-nek pedig 170 a taglétszáma. Eddig nem volt igazán alternatíva a kollégák előtt, hogy melyik szakszervezethez kapcsolódjanak.

– *Sokáig azt mondták szakszervezetünkről, hogy vezetőellenes. Úgy hiszem, hogy a kormány mostani intézkedései sokkal inkább vezetőellenesek. Hogyan tudják a főkapitányok a homályos miniszteri utasításokat, a még homályosabb*

ORFK-intézkedéseket teljesíteni?

– Nehéz kérdés... Ahogy én látom: nem igazán tiszták a belügyi normák. Egy példát említek, ami az állomány körében nagy népszerűtlenséget váltott ki, s ez a ruházati illetmény problémája. Ha annak idején az előkészítést korrekten végzik, világosan fogalmazták meg, hogy miről van szó, akkor nincs ez a többéves anomália. Egészen biztos, hogy lesz megoldása, milliós nagyságrendű megoldása lesz. Mi történt? Kiadtak egy miniszteri utasítást, ami nem volt elég körültekintően előkészítve. Rendőrségen kívüli példa a kismamaperek, valaki valamit annak idején elrontott, egy jogszabály-módosítást nem megfelelően, vagy nem hajtott végre, amivel több tízmilliárdos kárt okozott. A vezető akkor van igazán nehéz helyzetben, ha érzi, hogy a hozzá fordulónak akár szakszervezeti tagként, akár képviselőként, akár beosztottként igaza van, ekkor kell megtalálni annak a módját, hogy ennek az igazságnak a munkáltató képviselője megfeleljen. A hivatalos utak általában nem célravezetőek. A tévedést alulról fölfelé elismertetni rendkívül nehéz. Kapitányként javasolhatok a főkapitánynak, főkapitányként az országos főkapitánynak, kérdés, hogy mennyire képes belátni az esetleges tévedést.

– *Mi a véleménye a Belügy-minisztérium idei bérpolitikájáról, milyen az állomány hangulata amiatt, hogy megkülönböztették a központi és területi szerveket?*

– Szerintem azzal, hogy a helyi szervek tisztai és tiszthelyettesi állománya illetménykiegészítést kapott, nem sikerült elérni azt a célt, hogy az állomány hangulata jobb legyen. Ez legfeljebb azt a rossz érzést szüntette meg, hogy

okosabb, aki a megyén dolgozik, mint én itt a városon. De mitől? Meg lehet értetni a megyei kollégákkal, azon túl, hogy több a munka a városon, más bántódás nem éri, ha áthelyezik, a pénze ugyanannyi lesz. Az illetményről annyit mondanék: az idő múlásával hajlamosak vagyunk megfeledezni, hogy két évvel ezelőtt jelentős illetményemelés volt. Akkor ezt azt hiszem, mindenki jóérzéssel – nem örömmel, ahhoz több kell – fogadta. A baj napjainkban van, semmi ígéretre nem számíthat a rendőr és a közalkalmazott arra vonatkozóan, hogy az inflációval arányosan vagy annál kicsit jobban emelkedik a fizetése. A megyei állományt most az az ígéret foglalkoztatja, ami az elsőfokú szerveknek adott illetménykiegészítés mellett a megyén dolgozóknak szólt, hogy az idén egy összegben kap juttatást. Jövő héten december, sok idő erre már nincs, és meglehetősen vad dolgokat lehet hallani ennek a mértékéről. Megalázónak érzik.

– *Megkapták a megyében a téli egyenruhát?*

– A téli ruházat kiosztása november 30-áig befejeződik. Vannak olyan kapitányságok, ahol a kollégák már abban teljesítenek szolgálatot, például Kecskeméten. Hogy a külalakkal, a minőséggel, a sapkával milyen egyéni problémák vannak, azzal én nem kívánok foglalkozni. Ez az egyenruha már viselésköteles, ezen medítni nem szabad. Legfeljebb a minőségen kellene változtatni, nagyon sok probléma van az ingek szellőzésével, különösen nyáron, a nadrágok anyagával. Kapitányként és főkapitányként is tapasztaltam, hogy számos, az állományt foglalkoztató kérdésben nincs információ. Én sok mindent a szakszervezeti tiszt-

ségviselőktől hallok. Bennünket nem méltat a vezetés olyan tájékoztatásra, amilyenre szükség lenne. Mégiscsak furcsa, mintha pletykaéhsége lenne az embernek, faggassam a szakszervezeti vezetőt...?

– A kommunikáció mennyire kerül előtérbe, mennyire szükséges a munkája során? Például amikor a médiában megjelent, hogy mindenki rendelkezik téli ruházattal, nálunk még nem volt téli ruhája az állomány 40 százalékának. Két tűz között van, az ilyen és hasonló eseteket hogyan tudja kezelni?

– Megint oda jutunk, hogyan lehet, jól-rosszul kiadott intézkedést végrehajtani. A sajtó tevékenységéhez hasonlóan egy vezető sem teheti meg, hogy a következmények felvállalása nélkül bizonyos kérdésekben a tényekről

adjon tájékoztatást. Ha a ruházat esetében ezt tette volna, néhány felettesnek nem nagyon tetszett volna. Két dolgot kell mérlegre tenni: vagy konfrontálódik valaki a hivatali felettesével, vagy megpróbál olyan tájékoztatást adni, amivel érzékelteti a problémát. A téli ruházatról például azt mondja, hogy: igen, folyamatban van a téli ruházattal való ellátás, vannak kisebb-nagyobb problémák, de várhatóan megszüntethetők. Lavírozni kell ebben a kérdésben is, mint általában a kifelé irányuló kommunikációban. Könnyen beleköthetnek, nem mindegy, ki hogyan értelmezi, jó vagy rossz szándékkal.

– Milyen lehetőséget lát arra, hogy a felmerülő problémákat hivatalos úton rendezze?

– Minden vezetőnek ismernie kell az állományt foglalkoztató gondokat, ez alapkérdés. Számos lehetőség van arra, hogy egy főkapitány a megyében jelentkező problémát az ORFK vezetői tudomására hozza. De ezek közül igazán csak egy hatékony, ha élek azzal a lehetőséggel, amit az országos főkapitány részemre biztosított: bármi problémád van, éjjel-nappal hívatsz. Ha azt érzékelem, hogy egy kérdés az állomány széles körét érinti, akkor nem értekezleten, az "egyebek közt" mondom el, hanem annak súlyát bemutatva közvetlenül az országos főkapitánynak. Feltehetően nem én leszek az egyetlen, aki az országosan meglévő problémát jelzem neki. Ahogy ismerem, nem zárkozik el a megoldáskereséstől.

Figyelem!

Munkát vállalhatnak a felfüggesztett kollégák

Senkinek nem kell mondani, hogy milyen nehéz a rendőri fizetésből megélni, családot eltartani. Az sem újdonság, hogy kollégáink jelentős része egyedül dolgozik a családban, feleségük – különösen vidéken – nehezen talál munkát. Elég egy rosszindulatú feljelentő, valaki, akivel szemben intézkedett, ráadásul annak tanúja is van, például egy zárkatárs, egy utas, aki látta, mintha... Máris indul a büntetőeljárás. Felfüggesztik a kollégát beosztásából. Sokszor éveken át tétlenül morzsolgatja a napokat illetménye tört részéből, többnyire a feléből az eljárás jogerős befejezéséig.

Az ORFK vizsgálata szerint 168 kolléga eszi a felfüggesztett rendőrök keserű kenyerét, 158-an 50, négy 100, három 25, kettő 20 százalékos

illetményvisszatartással. Csupán egy rendőr állományilletékes parancsnoka döntött úgy, hogy teljes fizetéssel függeszti fel beosztottját. Mindössze 15 esetben panaszolták meg ezeket a döntéseket, amikből hármat bíráltak el kedvezően. Két kolléga kérelmét fogadták el.

A szeptember 16-án megrendezett főkapitányi értekezleten az ORFK Hivatalának vezetője felhívta a figyelmet, hogy a parancsnokok ne automatikusan az 50 százalékos illetményelvontást alkalmazzák, hanem a cselekmény súlyához igazodva szabják meg az elvonás mértékét.

A felfüggesztett kolléga bűnössége még koránt sincs bizonyítva, de büntetését már hónapról hónapra megkapja, még akkor is, ha végül ártatlansága igazolódik. Az FRSZ-nél

járt olyan kolléga, aki két napja nem evett, mert ebből a részilletményből csak arra futotta, hogy kifizesse a gyerektartást és egy melléképületben levő, fűtetlen albérlő árának egy részét. Vállalt volna munkát szívesen, de nem mert, hiszen az engedély nélkül végzett munka miatt elveszthette volna azt a reményét is, hogy egyszer vége lesz ennek a pokolnak.

Az említett főkapitányi értekezleten a hivatalvezető azt is kijelentette, hogy a felfüggesztés időtartamára – amennyiben a szociális helyzet indokolja, és nem áll fenn összeférhetetlenség – engedélyezni kell a munkavállalást a kieső jövedelem pótlására.

Reméljük azóta minden illetékes parancsnok értesítette felfüggesztett beosztottját erről a lehetőségről. Ha esetleg mégsem tudna róla minden érintett, akkor a szakszervezeti tisztségviselők pótolhatnák ezt a hiányosságot. A munkavállalói engedély kérésénél hivatkozzanak az ORFK Hivatalának vezetője szavára, amely a szeptember 16-ai főkapitányi értekezleten hangzott el.

Egy szakszervezeti jogász gondolatai

A munkavállalók mindenhol kiszolgáltatottak

(folytatás a 2. oldalról)

Ez persze – rögtön hozzá teszem – nem vezethet visszaélésekhez, tehát reménytelen ügyet nem szabad felvállalni. Mindenesetre nagyon örültem, amikor az FRSZ pályázatán nyertem.

– A rendőri munkát nem, de a rendőröket megszeretted, vagy látad a kiszolgáltatottságukat.

– Nem mondhatnám, hogy kiszolgáltatottak, hiszen akkor nem látnám értelmét a munkánknak. A munkavállalók mindenhol kiszolgáltatottak, mindegy, hogy rendőrnek vagy eladónak hívják. A rendőrök helyzete azért speciális, mert sokkal nagyobb a felelősségük, sokkal nagyobb a támadási felületük. Szerencsére azért jogilag az ilyen támadásokat nem lehet önkényesen megindítani és lefolytatni, s ha máskor nem a is, de a bíróságokon ezeket meg kell nyerni.

– Éppen a szabályozottságból adódóan több tehát a támadási felület, a rendőr ellen akkor nem indítanak fegyelmi eljárást, ha nem akarnak.

– Ez sajnos így van. Aki valamiért nem tetszik, azt fegyelmi eljárások sorozatával próbálják tönkretenni. Szakszervezeti jogászként ezért is vonzó a rendőrség, mert nagyon nagy jogterületet ölel fel. Másrészt én kitartok azon véleményem mellett, hogy a civil munkahelyekhez képest itt nagyobb eséllyel lehet egy-egy munkáltatói döntéssel szembeszállni.

– Mégis sokszor előfordul, hogy egy rendőrt jogellenesen szerelnek le. A te egyik ügyedben is fegyelmi eljárásban bocsátották el a kollégát, hiába fordult munkaügyi bírósághoz, az hiába helyezte vissza,

mondta ki, hogy jogszabályt sértően tették az utcára, ma sem dolgozik.

– Ez egy nagyon speciális helyzet. Az első és legfontosabb már eleve az, hogy a fegyelmi határozatot annak jogerős elbírálásáig nem is lehetett volna végrehajtani. A jogerős végső soron a másodfokú bíróság ítéletével áll be. Tagunk hozzánk fordult, védjük, és remélem, hogy a jogellenességet a bíróság meg is fogja állapítani. A jogerős ítéletet követően pedig már nem lehet eltérő jogértelmezésre hivatkozni senkinek. Tehát biztatni tudom ezt a kollégát, hogy a szolgálati viszonyát vissza fogjuk még állíttatni.

– Csak amíg ezt az utat végigtaposod, addig kollégánk a családjával együtt éhen hal.

– Ez már a parancsnokának a felelőssége, mi esetlegesen addig csak segéllyel tudjuk támogatni.

– Azt a parancsnokot nem teszi felelőssé a jog, aki jogellenesen tette ki a kollégát, ezzel az egész családja létét veszélyeztetve, hiszen egyetlen kereső volt, és még arra sincs lehetősége vidéken, hogy munkát találjon?

– Itt felmerül a parancsnok büntetőjogi felelőssége is. Ez viszont már túlmutat rajtam... Szomorú tapasztalat, hogy a további pereskedés visszaüthet. Ugyanis ha megállapítják, hogy jogellenes volt az elbocsátása, visszahelyezik, kifizetik elmaradt illetményét kamatostól, vagyis helyreállítatjuk az eredeti állapotot amennyire lehet, de a további támadások már nem biztos, hogy tagunk érdekét szolgálná. Az elmérgesedő helyzet nem jó egyik félnek sem, s esetleg hosszabb távon lehet sikeres.

– Akkor fogadjuk el, hogy a rendőrségen egy bizonyos szint alatt lévőkkal szemben lehet jogszerűtlenül eljárni, aztán a bíróság majd megállapítja a jogszerűtlenséget, de azzal szemben, aki jogszerűtlenül járt el, nem lehet a jogot érvényesíteni.

– Nem azt mondom, hogy fogadjuk el; csak nagyon nehéz ellene úgy lépni, hogy a rehabilitált tag se szenvedjen tőle.

– Miben bízol, miben látod végül is a munkád értelmét?

– Abban bízom, hogy a jogerős ítéleteknek a híre elterjed az országban, és ezáltal egyre kevesebb lesz a jogszerűtlen intézkedés. Ugyanis a tagság egészét védjük azzal, hogy egy tagunkat a perben képviseljük, s ezzel a jogszerűtlen intézkedésekre felhívjuk a figyelmet.

– Ahhoz, hogy képviselni tudj valakit, azt hiszem, mindenekelett őt kell megismerned. Honnan van az emberismereted, hiszen 28 éves vagy, három-négy éve dolgozol?

– Nem hiszem, hogy ez csak életkortól függ, s azt hiszem, megvan ez a tulajdonságom, bár megjegyzem, ügyeink döntő többségében ez nem is olyan fontos, hiszen jogászok vagyunk, s nem pszichológusok, parancsokból, határozatokból, jogszabályokból dolgozunk. Az erkölcsi igazság a bíróságokon még kevés.

– Te fegyelmi ügyekben és munkaügyi perekben képviseled a kollégákat?

– Polgári ügyekben, etikai eljárásokban is képviselünk. Egyelőre hárman vagyunk jogászok, s most már mindenki mindent visz. Próbáltunk volna szakosodni, de az ügyek sokasága és rendszertelensége ezt nem teszi lehetővé.

– Döbbenetes dolgokat mondtál az etikai eljárásról az OV-ülésén. Kértem, hogy írd le, megtetted, de kihagytad belőle a saját tapasztalatodat, véleményedet.

– Ez teljesen szándékos volt, nem akarok ugyanis tanácsokat adni egy formailag jogszerűnek minősíthető leszereléshez. A személyes véleményem első körben azonban az, hogy egy rendőrnek fokozottan kell vigyázni minden mozdulatára még a szolgálaton kívül, a magánéletében is. Ezt persze jogszabályi kötelezettség is előírja, de szerintem ezt a munkája is jobban megköveteli, mint mondjuk egy péknek. A gond inkább az, hogy ezek a betartandó vagy másképp: kerülendő magatartásformák nincsenek szabályozva.

– Valaki ellenszenves, erre azt mondom, rendőrhöz méltatlan a magatartása, etikai eljárást indítok ellene, utcára teszem...

– Pontosan, és ez ráadásul azonnal végrehajtandó, vagyis nem kell, mint például a fegyelminél, a jogelőre emelkedés. Vagyis az etikai bizottság méltatlanságot kimondó határozatát követően még aznap megszűnhet a kolléga szolgálati viszonya, s ezt követően lehet csak pereskedni, s esetlegesen a személyügyi parancsot hatályon kívül helyeztetni.

– És nincs szabályozva a méltatlanság fogalomköre.

– Ez állományilletékes parancsnoki mérlegelésbe tartozik, mi is az, hogy etikátlan. Egy ORFK tájékoztató szűk s nem taxatív felsorolást ad csak segítségnyújtásként nekik. Ezek a legvitatottabb helyzetek, s nagyon nehéz jogilag megtámadni. Amikor nincs lényeges eljárási szabálysértés, ami ugyanis már az ügy érdemi vizsgálata nélkül hatályon kívül helyezést eredményezhetne, akkor azt kell vizsgálni, hogy az általános vélekedés szerint a rendőr szolgálaton kívüli magatartásával a fegyveres szerv működéséhez szükséges közbizalom fenntartását súlyosan

veszélyeztette-e. Ennek megítélése természetesen már csak hivatalból is, de mindig vitatott, s végső eldöntése a bíróság mérlegelésén alapszik.

– Megint ott tartunk, hogy a kolléga kint van az utcán...

– Az a gond, hogy miután a méltatlan magatartást elkövette a rendőr, még az esetleges büntető- vagy szabálysértési ügy lezárultával nem érnek véget a megpróbáltatásai, mint mondjuk továbbra is egy péknek.

– A törvény szerint a cselekményért egy büntetés jár, de a rendőrt kétszer büntetik.

– De más eljárásban! Erre mondta ki a Legfelsőbb Bíróság, hogy más az ügy tárgya a büntetőeljárásnak, s más, mondjuk, a fegyelminék. Az indokolása szerint ugyanis a büntető a büntetőjogi felelősségről dönt, a fegyelmi pedig arról, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonytal kapcsolatos kötelezettségét vétkesen megszeg-

te-e.

– Akkor mondhatjuk azt, hogy itt is egy joghézag van?

– Sajnos nem, ez a mai joggyakorlatban nekünk már nem új, s már kérdésként fel sem merül bennünk.

– Nem veszik el a kedved ezek a dolgok?

– Nem, mert egy-egy kedvező ítélet után látom a képviselt tag arcán az örömet, felszabadultságot. Ez egy olyan reakció, amit a BRFK-n soha nem tapasztaltam.

– A BRFK-n nem illet tapsikolni, ha valamelyik kolléga pert nyert ellene.

– De még akkor sem, ha a BRFK nyert, s úgy érzem, nincs megbecsülve a maiak munkája sem.

– Azért ültünk le, hogy rólad beszéljünk, valójában alig mondtál valamit magadról.

– Talán hihetetlen, de ez mind én vagyok. Nekem ez olyan munka, amit mindig is szerettem volna, s amit örömmel csinálok.

Minden rendben

Érdekes dolgokat tudtunk meg az új nyári egyenruházattal kapcsolatos minőségi problémákról. Az FRSZ eddig egymásnak ellentmondó válszokat kapott az ORFK-nak és a BM-nek feltett kérdéseire.

Az ORFK Gazdasági Főigazgatósága arról tájékoztatott, hogy a ruházati iparban a gyártási hiba tűrési határa 2 százalék. A felmérés azt mutatta, hogy mindössze 76 írásbeli reklamáció érkezett a 147 718 egyenruházati cikkről, ami 0,0515 százalékot jelent. Vagyis minden kétezredik ruhadarab esetében emeltek kifogást a használók. A gyártó valamennyi kifogást orvosolta, a hibás termékeket díjmentesen kicserélte vagy megjavította. A ruházat viseléséből adódó egészségügyi problémákról

írásos jelzés nem érkezett (!) az országos főkapitányságra.

A BM Felügyeleti és Ellenőrzési Hivatalának Költségvetési és Ellenőrzési Főosztálya vizsgálatot folytatott a szolgálati egyenruházat minőségi problémáiról, amely során bekérte az FRSZ által igényelt dokumentumokat (a próbahordásra kiadott egyenruha tanúsítványát, a beszerzési pályázat kiírásához, illetőleg a gyártás megkezdéséhez szükséges minőségi előírást, milyen hiányosságokat tárt fel az ORFK, ha készült egészségügyi szakvéleményt).

Egyenruha ügyben ismét ott tartunk, ahol voltunk, csupán annyi újat tudtunk meg, hogy az egészségügyi problémák jelzése úgy látszik, valahol elkallódott.

Egy etikai eljárás tapasztalatai: Halálig rendőr

Minden etikai eljárás szomorú, és nemcsak azért, mert azt sejteti, hogy valamelyik kollégánk megsértette az általános emberi normákat, melyeket a rendőrségen nagy súllyal mérnek. Valójában mindnyájunk életében előfordul olyan eset, amiről később azt mondjuk, hogy ez méltatlan volt hozzánk. Okolunk belőle, máskor jobban vigyázunk. A rendőr is elkövethet hibát, és ha nagyon akarjuk, kikotorhatunk valamit, amire azt mondjuk, hogy ez méltatlan egy olyan patyolattiszta testület tagjához, mint a rendőrség.

Kollégánk esete azért is szomorú, mert parancsnokai a szabályokat megsértve folytatták le ellene az etikai eljárást. Ha igaz, amit róla vádlói mondtak, bizony etikátlanul járt el. A nyomozó hivatalban el is indították ellene az eljárást. De az sem éppen etikus, hogy parancsnoka meg sem várva a büntetőeljárás végét, etikai eljárásban hozott határozattal az utcára tette a több mint másfél évtizede szolgálatot teljesítő, meggyengült egészségű embert.

A jog ismerői, alkotói azt mondják, hogy a rendőrnek minden lehetősége megvan a védekezésre. Jogi úton tisztázhatja magát, ha alaptalanul vádolták meg, vagy jogellenesen jártak el vele szemben. Csak éppen arra nem gondoltak a jogalkotók, hogy addig mi lesz az emberrel, amíg végigjárja a jog rögzített útját, és a bíróság kimondja igazát vagy bűnösségét. Kollégánknak meggyengült egészségi állapotában, kereset nélkül feltehetően nem lett volna ereje végigjárni ezt az utat. Dr. Csányi Éva, az FRSZ jogtanácsosa harcolta ki az igazát. A munkaügyi bíróság ítéletét, amelyben hatályon kívül helyezte a szolgálati viszonyát megszüntető parancsot, még átvehette. De szol-

gálatba már nem állhatott, a főkapitányság fellebbezett. Mire a jogerős határozat megszületett, amely helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, kollégánk 43 évesen meghalt.

Néhai kollégánk törzsszázlói rendfokozatban, szóbeli megbízás alapján panaszfeltevő volt az egyik kapitányságon. Járőrvezetői beosztásából megromlott egészségi állapota miatt kérte a felmentését. 2001. február végén szabadságon volt, segített élettársának, akinek újságosstandja volt az egyik áruházban. Február 21-én kora este betért az újságosbódéba, valamiért összeszólalkozott az ott lévő alkalmazottal. Nem tudni, pontosan mi történt, mert mindketten másképp mondták el a dolgot. Az alkalmazott szerint ittasan kötözködött vele kollégánk. Tudta róla, hogy rendőr, ezért figyelmen kívül hagyta a megjegyzéseit. Este fél hétkor ismét megjelent a kolléga, és szó nélkül fejbe verte, 72 éves édesanyját pedig leütötte, aki az ütéstől a földre esett. Kihívták a rendőrséget, mentőket. Kollégánk elment a közeli sörözőbe. Perceken belül megjelentek a járőrök, meghallgatták a tanúkat, majd elindultak kollégánk felkutatására.

Meg is találták ott, ahol feljelentői mondták. Vértételre vitték. Az orvosi vélemény szerint 1,46 ezrelékes, enyhe alkoholos befolyásoltság alatt állt. Az alkalmazott nem szenvedett el sérülést, édesanyján kisebb, nyolc napon belül gyógyuló sérülést találtak.

A közrendvédelmi osztály vezetője még aznap kivizsgálta az esetet. Kollégánk elmondta neki, hogy leltározta élettársa újságosstandján. Napközben tapasztalta, hogy az alkalmazott többször felügyelet nélkül hagyta a standot, olyan újságokat is talált ott, amelyeket nem árusítottak. Ki akarta tenni az üzletből az alkalmazottat, megfogta a vállát, ekkor annak édesanyja hátulról rátámadt, hirtelen hátrafordult, a mozdulattól elvesztette egyensúlyát az idős aszszony, és a földre esett. Egyiküket sem ütötte meg.

A következő napon a kapitányság vezetője elrendelte az etikai eljárást. Indoklása szerint kollégánk ittas állapotban tanúsított durva, kötekedő magatartása megbotránkozást váltott ki a jelenlévőkben és a vele szemben intézkedő rendőrökben. Magatartása súlyosan veszélyezteti a rendőrség működéséhez szükséges közbizalom fenntartását.

Március 8-án az etikai bizottság meghallgatta kollégánkat és a fegyelmi tisztet. Itt derült ki, hogy élettársa kérte meg az újságosstand figyelésére, mert hétvégeken 30–40 ezer forintos hiányok voltak. Napközben négy üveg sört ivott meg.

Ezen az ülésen már részt vett kollégánk képviselőjében Csányi Éva is, indítványozta, hogy a garázdaság vétsége gyanúja miatt indított büntetőeljárás befejezéséig

függeszték fel az etikai eljárást. A bizottság fel is függesztette, de nem a büntetőeljárás befejezésig, hanem addig, amíg a nyomozó hivatalból kikért tanúkihallgatási jegyzőkönyvek meg nem érkeznek.

Április 6-án az etikai eljárás folytatásáról határozott a kapitányság-vezető. Április 10-én ismét összeült az etikai bizottság. Ez az ülés azt az újdonságot hozta, hogy az öttagú bizottság egyik tagja fegyelmi hatálya alatt állt, két hete szabtak ki számára megrovást. A Hszt. szerint azonban csak az lehet etikai bizottság tagja, aki kifogástalan, példás életvitelű. A kapitányság-vezető arra hivatkozott, hogy amikor a bizottságot kijelölte, egyik tagja sem állt fegyelmi eljárás hatálya alatt. Ezért elutasította a jogi képviselő indítványát.

Az etikai bizottság kimondta a határozatot: kollégánk a Hszt. 56. és 149. paragrafusa szerint szolgáltatón kívüli magatartásával a hivatalos szolgálatra méltatlanná vált. Szolgálati viszonyát felmentéssel szüntetik meg.

A Hszt. 149. paragrafus /3/ bekezdése értelmében, ha a hivatásos állomány tagját tetten érték, és megfelelő bizonyítékok állnak rendelkezésre, az állományilletékes parancsnok a büntetőeljárás jogerős befejezése előtt is megvizsgálhatja, hogy a méltatlanná válás feltételei nem állnak-e fenn. A bizottság arra az álláspontra jutott, hogy kollégánk esetében tettenérés történt.

A kapitányság-vezető kollégánk szolgálati viszonyát 2001. április 20-ai hatállyal szüntette meg.

Csányi Éva jogi képviselő panasszal élt a szolgálati viszonyt megszüntető parancs ellen. A parancs az etikai bizottság határozatán alapul. A bizottság egyik tagja fenytés hatálya alatt állt a döntés meghozatala idején is. Az utóbbi években több alkalommal követett el fegyelemsértést, amely miatt fenytést alkalmaztak vele szemben.

A 9/1997. (II.12) BM-rendelet 28.paragrafus (1) bekezdése az etikai bizottság tagjainak kijelölésénél alapvető feltételként írja elő a példás magatartást. A bizottság egyik tagja nem felelt meg ennek a követelménynek. Mivel az etikai bizottságot nem szabályszerűen alakították meg, határozata nem tekinthető érvényesnek, nem képezheti alapját a szolgálati viszony megszüntetésének.

A főkapitány elutasította a jogi képviselő panaszát, amely szerinte nem alapos. Az etikai bizottság fegyelmi hatálya alatt álló tagja ellen sem a március 1-jei, sem a 8-diki ülésen nem emelt kifogást kollégánk, illetve jogi képviselője. Az április 10-i ülésen azonban indítványozta kizárását a jogi képviselő. Ellene március 1-én rendelték el a fegyelmi eljárást, és március 23-án szabták ki a fenytését. A jogszabály a bizottsági tagok kijelölése utáni magatartásával kapcsolatban semmilyen előírást nem tartalmaz.

A munkaügyi bíróságra beadott keresetben a jogi képviselő már arra is hivatkozott, hogy az etikai bizottság határozata szerint kollégánk estében tettenérés történt. A helyszínre érkező rendőrök azonban nem a cselekmény helyszínén igazoltatták, hanem egy közeli sörözőben.

A hatályban lévő 9/1997. (II. 12.) számú BM-rendelet 28. paragrafus (5.) bekezdése értelmében amennyiben a vizsgálattal egyidejűleg büntetőeljárás is folyik, az etikai vizsgálatot az eljárás jogerős befejezéséig fel kell függeszteni (ez azóta úgy változott hogy: fel lehet függeszteni). Kivétel ez alól, ha a bűncselekmény elkövetését elismerte, vagy tetten érték, és megfelelő bizonyítékok állnak rendelkezésre. Kollégánk nem ismert be semmit, tettenérés pedig nem történt.

A munkaügyi bíróság 2002. március 5-én hozott ítéletében helyezte hatályon kívül kollégánk szolgálati viszonyát megszüntető parancsot, és

kimondta, hogy a főkapitányság köteles beosztásában tovább foglalkoztatni.

Kollégánk ellen garázdaság vétsége miatt folyt büntetőeljárás, elkövetését nem ismerte el. A bíróság álláspontja szerint nem történt tettenérés. Az a tény, hogy a bejelentést követően rövid időn belül érkeztek a helyszínre a rendőrök, és a feltételezett elkövető a közelben tartózkodott, nem valószínűsíti meg a tettenérést. Mivel a kizáró feltételek nem álltak fenn, az etikai vizsgálatot fel kellett volna függeszteni.

Igaz, hogy kollégánk nem kifogásolta, hogy a bizottság egyik tagja fegyelmi fenytés hatálya alatt állt. De a BM-rendelet szerint az etikai bizottság elnöke az állományilletékes parancsnok, tagjait a "szerv hivatásos állományának megfelelő szolgálati tapasztalattal rendelkező, példás magatartást tanúsító és az eljárás alá vonttal legalább azonos rendfokozatú tagjaiból kell kijelölni". A példás magatartás követelménye azt is jelenti, hogy a kijelölt semmiképpen nem lehet fegyelmi fenytés hatálya alatt, illetve olyan személy sem, aki ellen fegyelmi eljárás indult, vagy folyamatban van. Ennek a bíróság szerint azért van döntő jelentősége, mert az etikai bizottság tagjainak álláspontja nem volt egyhangú. A jegyzőkönyvek szerint az öttagú bizottság három tagja szavazott a méltatlanságra. Ilyen esetben joggal merül fel, hogy a bizottság összetétele megfelelő volt-e. Mindezek alapján a bíróság az etikai bizottság jogellenes határozata alapján hozott felmentő parancsot hatályon kívül helyezte.

A főkapitányság nem állította vissza kollégánk szolgálati viszonyát. Fellebbezett az ítélet ellen.

A másodfokú bíróság azonban helybenhagyta az ítéletet, csupán annyiban változtatta meg, hogy kollégánk szolgálati viszonya 2002. július 29-én, halála napján szűnt meg.

Szirmai Mária

A kitűnő eredmény nem biztosíték a tiszti beosztásra

A rendészeti szakközépiskolák kitűnő eredménnyel végzett tanulóit egy év szakmai gyakorlat után automatikusan felveszik a Rendőrtiszti Főiskolára. A fiataloknak ez nyilván azt jelenti, hogy a főiskola elvégzése után tiszti rangot és beosztást kapnak. Ám ez nem ilyen egyszerű.

A kitűnő eredménnyel végzőket csak akkor veszik fel automatikusan a főiskolára, ha alapfokú, C típusú nyelvvizsgával is rendelkeznek. Ez a lehetőség az ORFK Személyügyi Főigazgatósága szerint nem ad okot félreértésre. A fiatalok "kettős jogállású hallgatóként hivatásos állományban kerülnek a főiskolára, majd annak elvégzését követően tiszti rendfokozatba történő kinevezésre". Tiszti beosztásba azonban csak akkor kerülnek, ha van fogadó szerv. Ugyanis a jelenlegi szabályok szerint a küldő szerv köteles a diploma megszerzését követően a hallgatót fogadni.

Ez már egy kicsit zavaros, ugyanis tiszti rendfokozatot csak akkor kapnak a főiskola befejezése után, ha pályáznak rá. Az automatikusan járó tiszti rendfokozat két éve megszűnt. A fogadó szerv szakközépiskolába küldi a fiatalot, arra számítva, hogy annak elvégzése után tiszthelyettesi beosztásban alkalmazhatja. Ha ez a fiatal kitűnő eredménnyel elvégzi a szakközépiskolát, akkor automatikusan mehet a

főiskolára, és miért ne menne? Gondolom a küldő szerv nem tilthatja meg neki az évi gyakorlat után. De mit tegyen, ha nincs, illetve számításai szerint nem lesz tiszti státusa mire elvégzi a főiskolát. Lesz, ami lesz... Ifjú kollégánk éppen úgy, mint a külső pályázó albérletet fizet egy belügy által fenntartott intézményben, nem jár neki albérleti hozzájárulás,apidíj, kiküldetés, bérlet, utazási kedvezmény csak az alapjuttatás. Végül is kikerül a főiskoláról a kitűnő szellemi képességű ifjú tiszt, aki végig küzdötte magát az iskolákon, ám nincs számára tiszti beosztás.

Az FRSZ azt kérte, hogy az ORFK tájékoztassa a leendő szakközépiskolai tanulókat, hogy ne hajtsanak annyira, vagy ha igen, akkor is előfordulhat, hogy tiszthelyettesként teljesítenek majd szolgálatot, bár kitűnően tanultak, és főiskolai végzettséget szereztek. Ezt a tájékoztatást azonban az ORFK-nak nincs módjában megadni, mert az iskolák a Belügyminisztérium alárendeltségében működnek.

Szomorú, ha valóban ilyen a rendőrség és a jövőbeni dolgozóit képző iskolák között az együttműködés. Reméljük azonban, hogy ez csak egy szakszervezeti javaslat elutasítása, és megtalálja a módját az ORFK, hogyan is tájékoztassa hitelesen azokat a fiatalokat, akik éveket áldoznak arra, hogy a rendőrség jól felkészült tisztjei legyenek.

Ki nem fizetett készenléti díjak

Szakszervezeti információk szerint az ORFK Pénzügyi Nyomozó Igazgatóságon már az ORFK-hoz kerülés előtt nagy mennyiségű ki nem fizetett gépjárművezetői pótlék és készenléti díj, eredményarányos jutalom halmozódott fel.

Az ORFK Gazdasági Főigazgatóság szerint azonban csak a készenléti díjak ki-fizetésében van elmaradás. Az idei készenlétek kifizetését elkezdték. A jogelőd, az,

APEH által felhalmozott tartozások kifizetése érdekében az országos főkapitány tárgyalásokat kezdeményezett az APEH elnökével. A tárgyalások azonban eddig nem vezettek eredményre.

Úgy tudjuk, hogy a BM közgazdasági és informatikai helyettes államtitkára a jövő évi kifizetések fedezetének előteremtésére már előkészítette a belügy- és a pénzügy-miniszter találkozóját.

Meghosszabbított mandátum

A parlament 2004. szeptember 31-ig meghosszabbította a közalkalmazotti tanácsok mandátumát. Az országgyűlés már két évvel, 2001 őszén elhalasztotta a testületek újraválasztását. Ez a határidő az idén lejárt, ezért kellett a kormánynak újabb halasztást kezdeményeznie.

Mi lesz veled, őrezred?

A BÉT-en kapott tájékoztatás szerint 250–260 fős leépítéséről döntöttek.

A kormány 2003. október 8-ai ülésén tárgyalta a védett személyek és a kijelölt létesítmények védelméről szóló kormányrendelet módosításáról készített előterjesztést, és döntött arról, hogy a Köztársasági Őrezred létszámát a feladatokhoz kell igazítani.

A felszabaduló 265 státust három ütemben kell átcsoportosítani a rendőrség más szerveihez: részben a BRFK-n létrejövő autópálya-rendőrséghez, részben a III. számú, a 24-48 órás váltásos szolgálati idő megszüntetése miatt képződő létszámszámhiány pótlására. A III. számú váltásos szolgálati időrendszer 2006. január 1-ig történő megszüntetését a rendőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálat-teljesítési idejéről, valamint a szolgálati időrendszerekről szóló 14/2002 (VII.12) ORFK-utasítás 20. pontja írja elő.

Az első és második ütem végrehajtására várhatóan az év végéig kerül sor. A megszűnt státusokon levők elhelyezésére pedig a lehető "leghumánosabb megoldásokat" keresik.

Reméljük, megtalálják.

Az országos választmány november végi ülésén búcsúzott tőlünk Tóth Terike. Az ORFK választmányi ülésén kérte, hogy fogadják el azt a döntését, miszerint lemond a választmányelnöki tisztségről.

Családi életében bekövetkezett változásokkal, édesanyja betegségével indokolta lemondását. Tizenhárom éve végezi munkáját az FRSZ-ben mint Pest megye majd az ORFK választmányi elnöke.

Nehéz volt ez a döntés – mondta könnyeivel küszködve, hiszen nagyon összenőtt az itteni kollégákkal. Egy évig függetlenül dolgozott, aztán visszakerült a szakmába, amiben útja így bizonyos törést szenvedett. Függetlenítése előtt a gazdaságvédelemmel foglalkozott, most más munkakörbe került, amiben korlátozottabb a mozgási lehetősége, szinte lehetetlenné vált számára szakszervezeti munka.

Köszönjük a munkádat!

Természetesen nem a háttérből nézi majd az FRSZ előtt álló harccokat, amennyire lehetősége van,

továbbra is segítségünkre lesz.

Hiányozni fog kedves, megnyerő egyénisége.

Régi sérelem, orvosolatlan

Régi sérelme a körzeti megbízottaknak, hogy a II. osztály III. beosztási kategóriájába sorolta őket a 11/1997. (II.18) BM-rendelet 2. számú melléklete. Megjelenése óta a szakszervezetek folyamatosan tiltakoznak, és kérik a magasabb bérkategóriába helyezést.

Mint megtudtuk, az ORFK Személyügyi Főigazgatósága is kezdeményezte minden rendelkezésére álló fórumon, hogy a körzeti megbízottak a II/IV. besorolásba kerülhessenek. A közbiztonsági főigazgatóság ugyancsak támogatta kérésüket. A kormány 2004. évi első féléves munkaprogramjához ismét benyújtották javaslatukat. Sajnos feltehetően megint az anyagi

lehetőségek akadályozták meg a régi sérelem orvoslását.

Az ORFK Gazdasági Főigazgatóságának számításai szerint

jelenleg 2881 a körzeti megbízottak rendszeresített létszáma. Előresorolásuk egy évben 1 milliárd 715 millió 129 ezer forintot jelentene. Ennek a rendőrségen a 2004. évi költségvetésben nincs fedezete. Az előresorolást csak akkor lehetne végrehajtani, ha arra a Belügyminisztérium fedezetet nyújtana.

A Franco Kft. a Független Rendőr Szakszervezet tagjainak kedvezményes gépkocsi vásárlást biztosít.

Cím: Franco Kft.

4200 Hajdúszoboszló, Dózsa György u. 19.

A kedvezményt igénybe vehetik a Belügyminisztérium és a Rendőrség – az FRSZ főtítkárnak igazolásával a szakszervezeti tagság meglétéről rendelkező – hivatásos, köztisztviselői és közalkalmazotti állomány tagjai, illetve munkavállalóként foglalkoztatott, valamint a BM és a Rendőrség nyugdíjas FRSZ tagjai.

Az FRSZ-tagok részére biztosított kedvezmények:

Tipus:

Kedvezmény mértéke:

VW Polo, Golf

6 %

VW Bora, Passat, Touran, Sharan

8 %

Árkedvezmény az alábbi szolgáltatásokra:

Szervizszolgáltatás munkadíjából:

15%

Alkatrész és felhasznált anyag értékéből:

8%

Bérajutó szolgáltatás bérleti díjából

15%

Egészen lent a Bora ára!

Rendkívül kedvező áron vásárolhatja meg december 31-ig a Volkswagen Bora Family, Ocean és Pacific változatát!

- Bora Family 3 499 000 forinttól korlátozott darabszámban rendelhető. Főbb szériafelszereltsége: 4 légzsák, ABS, szervokormány, Beta rádió 4 hangszóróval.
- Bora Ocean 3 899 000 forinttól mechanikus klímaberendezéssel, elektromos ablakemelőkkel, továbbá elektromosan állítható és fűthető külső tükrökkel, magasságállítható utasüléssel, valamint első könyöktámasszal.
- Bora Pacific 4 390 000 forinttól többek között elektronikus klímával, fedélzeti computerrel, 16"-os könnyűfém keréktárcsákkal, 205/55-ös gumibroncsokkal, riasztóberendezéssel, 3 küllős bőr sportkormányval, metál vagy gyöngyház fényezéssel.

3 499 000

forinttól

Az Ön Volkswagen márkakereskedője: **FRANCO Kft.**

4032 Debrecen, Böszörményi út Tel.: 52/532-444 Fax: 52/532-449

E-mail: vw@franco.hu Web: www.franco.hu

FRANCO Kft. 4200 Hajdúszoboszló, Dózsa Gy. u. 19. Tel.: 52/557-444 Fax.: 52/557-449

E-mail: vw@franco.hu Web: www.franco.hu

A képen látható gépkocsi extra felszereltséget tartalmazhat. A fenti ajánlatok korlátozott darabszámú gépkocsi erejéig, a 2003. december 31-ig kötött szerződésekre, vagy visszavonásig érvényesek. A részletek felől érdeklődjön az Ön Volkswagen márkakereskedőjénél! A Volkswagen Bora motorizáltságtól függő, kombinált átlagfogyasztása: 5,3-11,1 l/100 km, CO₂ kibocsátása: 143-266 g/km.